

Sygn. akt: I C 1214/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Grzegorz Kowolik
Protokolant:	p.o. stażysta Mateusz Lubowiecki

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa GODEbt 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Inwestycyjnego z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1214/14upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniosła w dniu 3 kwietnia 2014 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew o zasądzenie od pozwanego A. K. kwoty 287,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 4 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność powstała na skutek zawarcia przez pozwanego umowy z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany nie zapłacił faktur wystawionych przez (...) S.A. z siedzibą w W.. Łącznie kwota zaległości wynosiła 287,24 zł, na co składała się kwota 263,20 zł tytułem należności głównej i kwota 24,04 zł tytułem odsetek. Umową z dnia 25 lutego 2014 r. (...) S.A. w W. zbyła przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W..

Nakazem zapłaty z dnia 28 kwietnia 2014 r. tamtejszy Sąd wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu zapłatę całej wierzytelności dochodzonej przez stronę powodową.

W dniu 13 maja 2015 r. do tamtejszego Sądu wpłynął sprzeciw pozwanego, który wskazał, że zadłużenie powstało z umowy, której nigdy nie podpisał, a dotyczącej usługi, której nigdy nie zamawiał.

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2014 r. Sad Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W piśmie w postaci pozwu na urzędowym formularzu, które wpłynęło do Sądu dnia 29 grudnia 2014 r., pełnomocnik strony powodowej podtrzymał żądanie pozwu wskazane w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a pozwany w sprzecznie, który wpłynął w dniu 29 grudnia 2014 r. rozwinął swoje stanowisko w sprawie wskazując, że w 2010 r. zawarł umowę z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jednak od 2012 r. świadczeniodawca zaczął doliczać do rachunków pozwanego dodatkową opłatę za usługę „pakiet ubezpieczeniowy Bezpieczny rachunek”, której to usługi pozwany nigdy nie zamawiał. Z tego tytułu rachunki były wyższe o 12 zł. Pozwany płacił rachunki bez opłaty za dodatkową usługę. Od sierpnia do grudnia 2012 r. powstała zaległość w kwocie 60 zł i wówczas przestano naliczać tę opłatę. Pozwany składał reklamacje, ale operator twierdził, że usługę trzeba wypowiedzieć. Pozwany odmawiał wypowiedzenia usługi, bo twierdził, że jej w ogóle nie zamawiał. W sierpniu 2013 r. zadłużenie przekroczyło 60 zł i wówczas wyłączono pozwanemu możliwość wykonywania połączeń wychodzących. Wówczas pozwany odmówił zapłaty rachunków przesłanych przez operatora, skoro ten nie świadczył usługi.

Postanowieniem z dnia 3 marca 2015 r., Sąd wezwał pełnomocnika powoda do przedłożenia nagrania z rozmowy, w ramach której pozwany miał zawrzeć z operatorem umowę ubezpieczenia płatną 12 zł miesięcznie pod rygorem skutków prawnych z art. 233 § 2 k.p.c. Postanowieniem z dnia 27 maja 2015 r. powtórzono to żądanie wzywając pod tym samym rygorem pełnomocnika powoda do wskazania dodatkowo, czy za okres od sierpnia do listopada 2013 r. pozwany miał wyłączoną możliwość wykonywania rozmów wychodzących.

Pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 7 lipca 2015 r. pełnomocnik strony powodowej cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia. Na rozprawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu w takiej formie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 15 lipca 2015 r. pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej (klient indywidualny). Umowa została zawarta na 24 miesiące, a pozwany uzyskał ulgę w wysokości 367,99 zł. Pozwany skorzystał z planu telefonicznego „Plan domowy 60/60”. Okres rozliczeniowy wynosił jeden miesiąc, a pozwany był zobowiązany do zapłaty faktury VAT w terminie 14 dni od wystawienia (§ 2 umowy). Zgodnie z § 3 umowy (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązała się do świadczenia usług w postaci połączeń krajowych, międzynarodowych i połączeń do sieci ruchomych. Wedle § 4 umowy, miała się ona przekształcić w umowę na czas nieokreślony, jeśli pozwany nie wypowiedział jej na 30 dni przed zakończeniem.

Dowód:

umowa z dnia 15.07.2011 r., k. 24-28.

(...) S.A. z siedzibą w W. zadzwonił około lipca 2012 r. do pozwanego z propozycją objęcia go umową „pakiet ubezpieczeniowy bezpieczny rachunek”, który miał kosztować 12 zł. Pozwany nie zgodził się na zawarcie umowy, oświadczył jedynie, że można przesłać mu warunki umowy, żeby się z nimi zapoznał. Jednak od sierpnia 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zaczęła do rachunków powoda dodawać kwotę 12 zł tytułem opłaty za wyżej wskazany pakiet. Pozwany składał kilkakrotnie reklamację, ale nakazywano mu wypowiedzenie umowy. Pozwany się na to nie godził, gdyż uważał, że nie może wypowiedzieć umowy, której nie zawarł.

Dowód:

dowód z przesłuchania stron – pozwanego A. K., k. 93.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za wrzesień 2012 r. na kwotę 67,74 zł, z czego 12 zł przypadało na wyżej opisaną usługę ubezpieczeniową, a kwota 55,74 zł na usługi telekomunikacyjne. Data płatności to 21 września 2012 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za październik 2012 r. na kwotę 67,26 zł, z czego 12 zł przypadało na wyżej opisaną usługę ubezpieczeniową, a kwota 55,26 zł na usługi telekomunikacyjne. Data płatności to 22 października 2012 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za listopad 2012 r. na kwotę 68,24 zł, z czego 12 zł przypadało na wyżej opisaną usługę ubezpieczeniową, a kwota 56,24 zł na usługi telekomunikacyjne. Data płatności to 21 listopada 2012 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za grudzień 2012 r. na kwotę 68,16 zł, z czego 12 zł przypadało na wyżej opisaną usługę ubezpieczeniową, a kwota 56,16 zł na usługi telekomunikacyjne. Data płatności to 21 grudnia 2012 r.

Pozwany opłacał wyżej wskazane faktury w następujący sposób: w dniu 23 września 2012 r. zapłacił kwotę 55,74 zł, w dniu 22 października 2012 r. zapłacił kwotę 55,41 zł, w dniu 20 listopada 2012 r. zapłacił kwotę 56,24 zł, a w dniu 21 grudnia 2012 r. zapłacił kwotę 56,16 zł

Strona pozwana zaliczała wpłaty na poczet wyżej opisanych faktur, z tym że zawsze pobierała pełną opłatę za pakiet ubezpieczeniowy, przyjmując, że jest niedopłata w zakresie usług telekomunikacyjnych.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła w dniu 7 października 2012 r. notę odsetkową na kwotę 0,15 zł za odsetki od kwoty 12 zł z faktury za sierpień 2012 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła w dniu 6 sierpnia 2013 r. notę odsetkową na kwotę 1,24 zł za odsetki od kwoty 50,41 zł z faktury za maj 2013 r.

Od stycznia 2013 r. (...) S.A. z siedzibą w W. przestała naliczać opłatę w kwocie 12 zł za pakiet ubezpieczeniowy. Natomiast pozwany płacił regularnie rachunki zgodnie z wystawionymi fakturami. W okresie od stycznia 2013 r. do lipca 2013 r. zapłacił następujące kwoty: 52,89 zł w dniu 29 stycznia 2013 r., kwotę 51,20 zł w dniu 23 lutego 2013 r., kwotę 51,12 zł w dniu 16 marca 2013 r., kwotę 52,28 zł w dniu 9 maja 2013 r., kwotę 51,37 zł w dniu 20 czerwca 2013 r. i kwotę 50,41 zł w dniu 28 lipca 2013 r.

Od sierpnia 2013 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wyłączyła pozwanemu możliwość wykonywania rozmów wychodzących, pozostawiając możliwość odbierania rozmów przychodzących.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za sierpień 2013 r. na kwotę 51,97 zł za usługi telekomunikacyjne. Wyliczyła notę odsetkową na kwotę 1,24 zł. Wskazała, że saldo po ostatnich wpłatach wynosiło 111,97 zł. Data płatności faktury została wskazana na dzień 20 sierpnia 2013 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za wrzesień 2013 r. na kwotę 50,41 zł za usługi telekomunikacyjne. Wskazała, że saldo po ostatnich wpłatach wynosiło z bieżącą fakturą 162,38 zł. Data płatności faktury została wskazana na dzień 20 września 2013 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za październik 2013 r. na kwotę 50,41 zł za usługi telekomunikacyjne. Wskazała, że saldo po ostatnich wpłatach wynosiło z bieżącą fakturą 212,79 zł. Data płatności faktury została wskazana na dzień 21 października 2013 r.

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła fakturę za listopad 2013 r. na kwotę 50,41 zł za usługi telekomunikacyjne. Wskazała, że saldo po ostatnich wpłatach wynosiło z bieżącą fakturą 263,20 zł. Data płatności faktury została wskazana na dzień 21 listopada 2013 r.

Pozwany od sierpnia 2013 r. nie płacił za wystawione faktury z uwagi na brak świadczenia usług przez operatora.

Dowód:

faktury VAT, k. 29-38,

dowody wpłaty, k. 75-85,

dowód z przesłuchania stron – pozwanego A. K., k. 93.

W dniu 12 listopada 2013 r. (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowana przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności z (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W.. Porozumieniem nr 5/MM do wyżej wskazanej umowy z dnia 25 lutego 2014 r. (...) S.A. z siedzibą w W. sprzedała (...) Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu z siedzibą w W. kolejny pakiet wierzytelności, obejmujących również wierzytelność wobec pozwanego.

Pismem z dnia 17 marca 2014 r. (...) S.A. z siedzibą w W. powiadomiła pozwanego o dokonanym przelewie.

Dowód:

zawiadomienie o cesji wierzytelności, k. 39-40,

porozumienie ramowe z dnia 25.02.2014 r., k. 60-61,

umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 12 listopada 2013 r., k. 62-66.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na oddalenie w całości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, a które nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Poza tym Sąd oparł się na dowodach wpłaty przedłożonych przez pozwanego i dowodzie z przesłuchania stron – pozwanego. Zeznania pozwanego były spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W tym miejscu należy zauważyć, że strona powodowa, mimo wezwania Sądu, nie przedłożyła nagrania rozmowy pomiędzy operatorem telekomunikacyjnym a pozwanym dotyczącej zawarcia umowy ubezpieczenia, ani nie przedłożyła oświadczenia operatora, czy pozwany miał dostęp do usług telekomunikacyjnych od sierpnia 2013 r. oraz oświadczenia operatora kiedy umowa została pozwanemu wypowiedziana.

Na wstępie należy się odnieść do wniosku pełnomocnika strony pozwanej w przedmiocie cofnięcia pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Przepis art. 203 § 1 k.p.c. stanowi, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie pozwany cofnął pozew już po rozpoczęciu rozprawy, a pozwany nie wyraził na zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Cofnięcie pozwu było więc bezskuteczne.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie są zapisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne w brzmieniu obowiązującym na datę zawarcia umowy, czy na dzień 15 lipca 2011 r.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Wedle ustępu 2 wyżej wskazanego artykułu umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej. Wymóg formy pisemnej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telefonicznej, usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.

Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymagająca formy pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 5, powinna określać w szczególności:

- 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) rodzaj świadczonych usług;
- 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 4) okres, na jaki została zawarta umowa;
- 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) okres rozliczeniowy;
- 8) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia;
- 9) zakres świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 10) dane dotyczące jakości usług;
- 11) zakres obsługi serwisowej;
- 12) sposób i termin rozwiązania umowy;
- 13) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty;
- 14) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 15) informację o polubownych sposobach rozwiązywania sporów;
- 16) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych.

W niniejszej sprawie pozwany zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co był o poza sporem w niniejszej sprawie. Jednakże zaprzeczył, aby zawarł umowę ubezpieczenia „bezpieczny rachunek” płatną dodatkowo 12 zł. Takie świadczenie nie było zawarte w umowie podpisanej przez pozwanego, a zgodnie z wyżej przytoczonym przepisem powyższe świadczenie powinno być ujęte w formie pisemnej w umowie zawartej z pozwanym. Tym samym to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania, zgodnie z art. 6 k.c., że taka umowa została skutecznie zawarta.

Ustalając stan faktyczny, Sąd miał na względzie regulację przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu), a nadto przepisu art. 3 k.p.c., wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Rzeczą Sądu nie jest zatem zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Strona powodowa, mimo dwukrotnego wezwania przez Sąd nie przedłożyła nagrania, z którego miał wynikać fakt zawarcia wyżej opisanej umowy ubezpieczenia, ani żadnego innego dokumentu, zawierającego zgodne oświadczenie woli pozwanego i operatora odnośnie zawarcia takiej umowy. Sąd nie miał obowiązku zwracać się do operatora telekomunikacyjnego o przedmiotowe nagrania, skoro to strona powodowa nabyła wierzytelność od operatora i powinna sama wystąpić do niego o przedmiotowe nagranie.

W rezultacie Strona powodowa nie wykazała, aby skutecznie została zawarta umowa o świadczenie usługi ubezpieczeniowej, a tym samym opłaty w wysokości po 12 zł i odsetki od tych kwot były nienależne i powództwo należało w tym zakresie oddalić.

Jednocześnie pozwany wskazał, że ostatnich faktur nie zapłacił na skutek odcięcia mu dostępu do usług przez operatora. Skoro przyczyną odcięcia usługi było najprawdopodobniej brak zapłaty za opisane wyżej należności z tytułu ubezpieczenia, to operator niesłusznie wstrzymał pozwanemu dostęp do usług telekomunikacyjnych. Sąd i w tym przypadku zobowiązał pełnomocnika powoda do przedłożenia oświadczenia operatora czy odciął pozwanemu dostęp do usługi. Wezwał również pełnomocnika powoda do wskazania kiedy została wypowiedziana umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, aby poznać datę i przyczynę wypowiedzenia umowy. I tym razem pełnomocnik powoda nie przedłożył wymaganych dokumentów. W rezultacie Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia pozwanego, że operator odciął mu możliwość wykonywania połączeń wychodzących, a w świetle okoliczności, że powodem było najprawdopodobniej niezapłacenie niesłusznie naliczanych opłat za umowę ubezpieczenia, takie postępowanie było sprzeczne z postanowieniami umowy. Skoro operator wstrzymał się z wykonaniem swojego świadczenia, to pozwany mógł się wstrzymać z zapłatą swojego świadczenia.

Przepis art. 105 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy stanowi, że za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

Wedle kolejnego artykułu wyżej wskazanego artykułu, odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 36 godzin.

Przepis art. 105 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy stanowi, że niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

W rezultacie skoro wyłączenie usługi było bezzasadne, to i tak przysługiwałoby pozwanemu odszkodowanie od operatora, które pokryłoby wysokość dochodzonego świadczenia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała, że została słusznie naliczona opłata w kwocie 12 zł i że wyłączenie usługi było zasadne, a tym samym nie wykazała, że operatorowi należała się wierzytelność dochodzona pozwem i powództwo oddalił w całości.

Ponieważ pozwany nie poniósł żadnych kosztów postępowania, a wygrał postępowanie w całości, Sąd odstąpił od wydania orzeczenia o kosztach postępowania.